

I Corinthe 12:11-12

1 de gemeente 2 de gaven 3 de groei

Gemeente,

Je zou maar in Corinthe wonen, 50 na Christus, en daar christen zijn. Wat daar aan de hand is. Ze krijgen niet voor niets een brief van Paulus. Uit hoofdstuk 3 blijkt: er was verdeeldheid. De één schermde met Paulus, de ander met Apollos. Uit hoofdstuk 5 blijkt: er woonde iemand samen met de tweede vrouw van zijn vader. En de kerkenraad liet dat begaan, durfde niet ingrijpen. Uit hoofdstuk 7 blijkt dat er waren die seksualiteit ongepast vonden voor een echt kind van God. Hoofdstuk 8 geeft aan dat er waren die zo hun eigen mening doorzetten dat anderen werden afgeschrikt en geërgerd. In hoofdstuk 11 blijkt dat er vrouwen zijn die in bepaalde extase hun hoofdbedekking afgooien. Hoe kan dat nou, zegt Paulus, dat hoort altijd in de eredienst. En er waren er die dronken aan het Heilig Avondmaal zaten. En in hoofdstuk 15 blijkt dat er waren die de opstanding ontkenden. En dan was er ook nog een conflict rond tongentaal. Als je dat niet kon telde je niet mee vonden meerderen.

Paulus heeft wat zorgen gehad over deze gemeente. En niet voor niets een brief geschreven. Waarin hij op alles ingaat. Waarin hij overigens, let daarop, geen moment suggereert: de echte kinderen van God moeten hier weggaan. In zo'n gemeente kun je toch niet meer zijn. Dan moet je het wel ergens anders gaan zoeken of zelf wat stichten. Niets wat daarop wijst. Beter verdragen en lijden in de gemeente, dan je losmaken van de gemeente. Zolang het Woord zuiver wordt bediend kun je, en moet je, er in elk geval nog zijn en blijven.

Maar dan dat punt van die tongentaal. Dat sommige gemeenteleden in extase onverstaanbare klanken uitstootten in de samenkomst, kerkdienst, gemeente avond of kring. Wat moet je daarvan denken? Nou, dan zet Paulus breed in. Pas in hoofdstuk 14 komt hij tot het eigenlijke antwoord. Maar daarvoor moet je beginnen bij het begin. Wat is de gemeente eigenlijk?

1 de gemeente

Vanuit de catechisatie weet je daar drie antwoorden op. De gemeente is volk van God de Vader. Volk, verbondsvolk van de Vader. Tempel van de Heilige Geest, Die in de gemeente woont. En lichaam van Christus. En dat laatste gaat het Paulus om in dit verband. De gemeente is lichaam van Christus. En in dat lichaam van Christus woont en werkt de Heilige Geest. En het eerste wat de Geest doet, dat is: tongentaal leren. Nee, helemaal niet Corinthe. Het eerste wat de Geest doet is:

leren belijden dat Jezus de Heere is. (vers 2-3) De absolute God. En de enige Machthebber. Dat was dus niet de keizer. En dat was een gevoelig punt. Wie beleed dat Jezus de Heere is, die riskeerde zijn leven in het Romeinse rijk. Want die had dus de keizer afgezworen. En had zich aan Jezus onderworpen. Als zijn of haar Heere. Van Wie zondag 13 van de catechismus zegt dat Hij ons met Zijn dierbaar bloed van al onze zonden heeft gekocht en ons uit alle heerschappij van de duivel verlost heeft. Jezus de Heere. Die mij kocht met Zijn bloed. Mijn schuld verzoende, de wet vervulde. Ik ben van Hem. Die mij kocht. En Die mij verlost van de duivel zodat ik me Hem toevertrouw, Hem uitlever: wat wilt Gij dat ik doen zal. Ik ben er voor Hem. Jezus, de Heere, wiens ik ben en Die ook dien.

Daar zorgt de Heilige Geest voor. Dat is Zijn eerste werk. Dat ik met Jezus omga als met mijn Hoofd. Lichaam en hoofd. En elk lichaamsdeel staat in verbinding met het hoofd. Een lichaam dat onthoofd is, leeft niet. Sterft. Het lichaam leeft en beweegt omdat het in verbinding staat met het hoofd. En als een arm of been niet meer door zenuwen vanuit het hoofd bestuurd wordt en gevoed wordt, sterft het af. Deel van het lichaam zijn wil zeggen: in verbinding staan met het hoofd. In verbinding staan met Christus, de Heere, die het Hoofd is. Hij heeft lief, Hij voedt, Hij stuwt kracht en liefde in, haat tegen de zonde. En ik smee het van Hem, ik trek het uit Hem, ik begeer het van Hem, ik verlang, ik smee, ik heb lief, ik roep om Christus en Zijn liefde en Zijn kracht.

Dat is het werk van de Heilige Geest. Dat maakt iemand tot een levend lid van het lichaam van Christus, levend lid van de gemeente. Niet tongentaal of gebedsgaven, of bestuurlijk inzicht, maar deze gemeenschap met Christus. Dat is bewijs dat je levend lid van de gemeente bent, lid van de kerk die zalig wordt. Onthoud dat! Vergis je nooit zoals die mensen over wie Jezus in Mattheus 7 spreekt, die zeggen tot God op hun sterfdag: Heere, Heere, wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken, in Uw Naam duivelen uitgeworpen, Gij hebt in onze tegenwoordigheid geleerd. Maar Hij zal zeggen: gaat weg van Mij, gij werkers der ongerechtigheid, Ik heb u nooit gekend. Gesteund op gaven, zonder genade.

Dan geeft Paulus aan, in de verzen 28 ev., in welk kader de gaven staan. Want Paulus zet de gaven op hun plaats. Hij gaat een rangorde aanbrenge. God heeft er sommigen gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, daarna en dan noemt hij allerlei gaven op met als laatste tongentaal. Maar alle gaven staan na het eerste, tweede en derde van hen die het Woord bedienen. De apostelen, die de gemeenten stichtten op de prediking van Christus en

het Woord. Zeg maar: nu de zendelingen. Dat eerst. Dan de profeten en leraars. Die de gemeente die er is bewaren bij Christus en het Woord. Die het Woord toespitsen naar dat deze gemeente nodig heeft, Paulus schrijft anders aan Efeze dan aan I Corinthe. En die de Bijbelse leer uitdragen. De leer der kerk, de leer van de belijdenisgeschriften. Dat eerst, zegt Paulus. Ten eerste, ten tweede en ten derde: dat de leer zuiver is. De verkondiging. Eén Middelaar, twee wegen, drie stukken. Uitverkiezing, verzoening, verdorvenheid en wedergeboorte, en volharding. Daar moet in elke gemeente over gewaakt worden. En geweerd moet worden alles en ieder die andere inzichten wil uitdragen. Bid voor uw kerkenraad en predikant om daarin trouw te zijn. Want de leer is het geraamte van het lichaam. En als het geraamte, bottenstelsel scheef groeit of ribben mist, dan is het hele lichaam misvormd en functioneert niet goed.

2 de gaven

En daarbinnen stelt Paulus dan de gaven aan de orde. Dat zijn er nogal wat. In vers 4-10 noemt hij er enkele, in vers 28-30 weer. In I Petrus 4 staan er ook en in Romeinen 12 ook. En daar zit verschil in. Blijkbaar krijgt niet elke gemeente dezelfde gaven. Misschien niet elke tijd dezelfde gaven. Sommige gaven lijken vooral daar te zijn waar het Evangelie voor het eerst komt. Zo noemt Paulus gave van gezondmaking, van profetie, van besturen en leiding geven, van dienen en helpen, van onderscheid der geesten, van tongentaal en uitleggen van tongentaal. Sommige gaven lijken er te zijn of niet, andere gaven lijken oefening te vragen om ze te ontwikkelen. Er is best veel verschil tussen. Maar: elke gemeente heeft gaven en elk lid van de gemeente heeft gaven. Ook u en jij. Dingen waar je goed in bent, of waar je je in ontwikkelen kunt om nog beter in te worden.

Daar zegt Paulus dan een aantal dingen van. Om te beginnen, vers 10, dat de Geest ze uitdeelt, zoals Hij wil. Dat betekent aan de ene kant dat eerzucht en hoogmoed altijd uit de boze zijn. Want wat ik heb en kan, dat heb ik gekregen van God de Heilige Geest. Dat is te danken aan God, de Geest. Dus komt Hem alleen daarvoor de eer toe. Het is zo tegen de bedoeling in, zonde dus, als ik mijn gave gebruik om mezelf te profileren, om mezelf in de schijnwerper te zetten. Om hardop voor te gaan in gebed en te genieten als mensen zeggen of denken: wat kan die mooi bidden. Om me in te zetten voor de gemeente met de vele krachten die ik heb en te genieten als mensen zeggen of denken: wat kan die veel aan zeg. Om te vertellen op de club of zondagschool en te genieten al mensen zeggen of denken: die kan toch zo invoelend vertellen en indringend. Dat is zo zondig. Dat is zonde in de heiligste verrichtingen en daarom des te erger. Op de plaats waar je het het

minst zou verwachten, toch jezelf zoeken. Zo dicht bij het heilige, zo veel van je vlees. Eigen eer strijdt het meest met gaven van de Geest. Want het gaat om in het lichaam van Christus om de eer van God.

Krijgt u ook als levend lid van het lichaam Christus zo nodig? Zijn bloed te verzoening en reiniging. Zijn vergeving, Zijn vernieuwing. Hoe langer hoe meer. Die zondekwaal van eerzucht en jaloezie heeft het zo nodig.

En het houdt ook in dat niemand jaloers hoeft te zijn. Niemand zich minderwaardig hoeft te voelen. En jaloers van: ik wil dat ook kunnen. Ik zou willen dat ik zo goed leiding kon geven, dat ik zo mooi hardop zou kunnen bidden, dat ik uit mijn woorden zou kunnen komen. Waarom kan ik dat niet zo goed als die en die. Nou, omdat God de Heilige Geest dat niet nodig vond, omdat Hij je andere gaven heeft gegeven en je daarvoor wilde gebruiken. Misschien meer op de achtergrond. Murmureert niet, de Geest weet wat Hij doet en waarom Hij dat doet.

Ten tweede, zegt Paulus, hebben alle leden elkaar nodig. Vers 19 tot 25. Elk lid van het lichaam is nodig. Denk maar na: wat is een lichaam dat helemaal compleet is, maar geen ogen heeft? Zwaar gehandicapt. Of een lichaam zonder armen? Of zonder benen? Gehandicapt. Kan niet functioneren zoals eigenlijk bedoeld. Dus: elke lichaamsdeel, elk lid, is nodig. En: heeft elkaar nodig. Wat zijn je benen zonder armen? Wat zijn ogen zonder oren? Wat zijn handen zonder voeten? Elk lichaamsdeel heeft andere lichaamsdelen nodig.

Daarom is de gedachte: ik geloof wel in mijn eentje, daar heb ik de gemeente niet voor nodig, volstrekt ondenkbaar en onaanvaardbaar. Alsof een hand zonder arm zou kunnen, een voet zonder been. Als jij, u zou kunnen geloven en God dienen, zonder anderen om u heen in de gemeente. Dat is wel zo'n zelfoverschatting. God geeft alle gaven nooit aan één persoon. Voor kennis heb je anderen nodig, met inzicht in de Schrift. Anderen uit de geschiedenis, om te lezen, boeken en artikelen, anderen uit de gemeente om te spreken. Op kring of avondmaalskring. Om mijn kennis te laten aanvullen. De één is bekend met verbond en verkiezing, de ander met heiliging en God dienen, de één let op kleding en zondagsrust, de ander op omgang met je geld en de schepping. Je hebt elkaar nodig. Als je goed denken en analyseren, of als je goed bent met je handen met hout, stenen, elektriciteit. Doe een beroep op elkaar. Ouderen en jongeren. Ouderen met levenswijsheid, verdiept door beproeving, jongeren met enthousiasme en zien van mogelijkheden. Zoek elkaar op en ontmoet elkaar, JV leden en 70/80 plussers. Als je denkt dat je zonder kunt is dat zelfoverschatting.

En daarbij is het zo zegt vers 22 en verder dat juist de leden die ons het zwakste lijken, het meeste aandacht krijgen. Denk eens je ingewanden, spijsvertering, maag, darmen, of aan je edele delen, de geslachtsdelen, daar besteed je de meeste aandacht aan. Die bedek je met kleding. Als je daar iets aan mankeert, dan is de beste dokter niet goed genoeg voor je maag, je darmen, je longen. Over je been of arm maak je je toch minder zorgen en daarmee ga je ook wel eens zonder bedekking van kleren naar buiten toe. De zwakste delen geef je de meeste aandacht. Dus ook in de gemeente. De oudere vrouw of man, die bidt op de achtergrond, die geef je de meeste aandacht en zorg. Stel je voor dat die weg zou vallen met haar gebed. Dat lijkt wel niet zo'n verschil te maken voor de gemeente, maar zonder dat gebed verliest de gemeente het wezenlijkste. Die verstandelijk gehandicapte, die dementerende, zo zwak en lijkt niet zo veel te kunnen betekenen, maar daar besteed je dus juist extra zorg en aandacht aan. Zo is dat toch met een lichaam? Aandacht voor het zwakke, het onaanzienlijke, het niet zo opvallende.

Krijgt u ook als levend lid van het lichaam Christus zo nodig? Zijn bloed te verzoening en reiniging. Zijn vergeving, Zijn vernieuwing. Hoe langer hoe meer. Die zondekwaal van zelfgenoegzaamheid, van anderen voorbijlopen, aandacht geven aan vooraanstaande mensen heeft het zo nodig.

Ten derde zegt Paulus ervan: vers 26. Als één lid lijdt, lijden alle leden mee, en als één lid verheerlijkt worden, zijn alle leden blij. Jazeker. Denk maar aan je lichaam: als je hand bloedt, dan zeggen je voeten niet: o dat is mijn hand, daar maak ik me niet druk om. Nee, je voeten lopen naar de kast, je ogen zoeken een pleister, je andere hand knipt of scheurt een pleister af en zo helpt heel; het lichaam mee om één hand te verbinden. Dat is lijden met één lid dat lijdt.

Als één lid van de gemeente lijdt. Dan komen alle leden in beweging. Om te bidden, om te helpen en bij te staan. Als één lid lijdt aan ziekte of handicap. Let daarop, vooral als het langdurig is, als een naam elke keer in de kerkbode staat. Dat de aandacht dan niet overgaat. Als één lid lijdt omdat er geestelijke strijd is en aanvechting en twijfel, dan bidt ieder mee en wil raad geven. Als één lid lijdt omdat een gezinslid de dienst van de Heere heeft verlaten, dan bidt ieder mee en zoekt naar mogelijkheden om te steuren. Als één lid lijdt, dan denken we ook breder, aan de vervolgte kerk dan lijden alle leden mee. Daarvoor moet je er wel wat van weten natuurlijk en daar wat moeite voor doen, maar wie er was j.l. woensdagavond heeft het wel meegekregen: mee bidden met hen die gevangen zitten om Jezus' Naam.

En als één lid van de gemeente verheerlijkt wordt. Als God iemand de eer geeft van Zijn werk en ontferming. Door gezondheid te geven en herstel. Door verjaardag of jubileum. Maar vooral door geestelijke genade: weer naar de kerk komt, op belijdeniscatechisatie gaat, aan het Heilig Avondmaal gaat, dan verblijdt heel de gemeente zich. Dat is het lichaam van Christus.

Zo gericht op elkaars welzijn. Krijgt u ook als levend lid van het lichaam Christus zo nodig? Zijn bloed te verzoening en reiniging. Zijn vergeving, Zijn vernieuwing. Hoe langer hoe meer. Die zondekwaal van dat ik zo vol ben van mijn reilen en zeilen, dat ik zo gericht ben op hoe het mijn studie, mijn bedrijf, vergaat dat ik anderen vergeet en niet aan denk.

3 de groei

Ten vierde zegt Paulus en dat is eigenlijk hoofdstuk 14 de toespitsing, gaat het er dus om dat ieder zijn gaven gebruikt tot nut van het lichaam, tot nut van de gemeente. Om de gemeente te dienen. Niet om jezelf te profileren, niet om zelf te genieten, maar om de gemeente te dienen. Logisch toch: je hand steekt toch geen mes in je voet? Je voet schopt toch niet tegen je andere been? Je doet met je ene lichaamsdeel toch je andere lichaamsdeel geen pijn? Elk lichaamsdeel is er voor het geheel van het lichaam. Mijn gaven en talenten dus gebruiken om Gods rijk, in Zijn Gemeente, of daarbuiten, te dienen, Om een plaats in te nemen, trouw aan de zuivere leer zoals we zagen, in de gemeente. Hoe zou ik mijn gaven kunnen gebruiken voor Gods rijk, voor de Gemeente? Om in mijn opleiding en beroep daar oog voor te hebben. Om in mijn vrije tijd te zoeken: hoe kan ik de gemeente dienen, Gods Koninkrijk dienen. Ja, dat is meestal onbetaald werk. Kijk, je kunt je gaven gebruiken om ver te komen in de sportwereld, om bij te klussen in de avonduren, om een hoge functie te bereiken. Maar je kunt als je lenig bent een sponsorloop doen voor een goed doel, als je goed kunt klussen kun je helpen bij ouderen in de gemeente, als je studie gaven hebt kun je dienen in Gods Koninkrijk. Waar gaat het ons om? Waar gaat het in ons leven om? Maak ik daar tijd voor?

Ja, dan zeg Paulus, als je alleen maar in tongen spreekt en niemand kan het uitleggen, doe dat alsjeblieft thuis zonder dat iemand erbij is (14 vs 28). Want niemand heeft wat aan en wordt er wijzer van die het zou horen. Zoek liever naar de gaven die de gemeente opbouwen. Kennis van het Woord om anderen te vertroosten, te vermanen, te bouwen. Zorg dat je kennis hebt van de Bijbel om anderen mee te kunnen dienen. Doe maar aan Bijbelstudie. Nogmaals, maak gebruik van wat anderen mochten ontdekken in de Schrift, denk niet dat jij alleen de Bijbel wel zult verstaan en goed uitleggen, maar samen met

anderen: zoek naar inzicht in de Bijbel. Dat is belangrijk, dat dient de gemeente.

Krijgt u ook als levend lid van het lichaam Christus zo nodig? Zijn bloed te verzoening en reiniging. Zijn vergeving, Zijn vernieuwing. Hoe langer hoe meer. Mijn zondekwaal van bezig zijn met andere dingen heeft dat nodig, mijn zondekwaal van geen zin om me te verdiepen in de Bijbel heeft dat nodig, meer en meer.

Daarom heeft Paulus als tussenstuk tussen hoofdstuk 12 en 14 het over de liefde. Alleen de liefde leert me het goede te zoeken voor anderen, voor de gemeente, voor het lichaam van Christus. Beter iemand met weinig gaven in onze ogen, maar met de liefde, dan iemand met vele gaven, maar zonder liefde van Christus. Liefde van Hem, Die zo heeft liefgehad. Die Zichzelf gaf voor Zijn Gemeente, Die alle schatten verwierf voor Zijn Gemeente, Die de ongerechtigheid haat en Gods eer zoekt. Deze liefde die zondaren zoekt, vijanden bemint. Deze liefde die trekt tot Golgotha. Deze liefde die zich uitgiet in al de Zijnen. Liefde die niet zichzelf zoekt, maar de ander en zijn welzijn, heil en zaligheid. Deze liefde is waar het omgaat, die de gaven heiligt, die de gaven juist leert besteden. Deze liefde is de parel in de schelp. Kijk, je gaven en wat je met je gaven doet zijn een schelp. En nou weten we wel: je hebt schelpen met en zonder parel. Die worden opgedoken uit de Indische oceaan. Als die schelpen bovenkomen worden ze opengemaakt. Hoe gaat dat? Zit er geen parel in, hup, weg, terug het water in. Zit er wel een schelp in: in het vat om te bewaren. Zo delft God al mijn daden op aan het einde van mijn leven. Allemaal schelpen. Alles wat ik deed afgelopen week. Hij maakt ze open: zit er de parel van liefde van Christus en tot God in? Nee, weggooien. Ja, bewaren. Al wat gedaan werd uit liefde tot Jezus dat houdt zijn waarde en blijft eeuwig bestaan. Wat blijft er over van ons leven? Wat zal er bewaard blijven?

Zo omgaan met de gaven. Opdat het lichaam van de gemeente vitaal zal zijn. Tot eer van God, tot heil van de naaste. Zodat de gemeente schijnt als een licht in een donkere wereld. En uiteindelijk is de gemeente als lichaam hieraan te herkennen: het lichaam verlangt naar haar Hoofd. Want vreemd blijft het: een lichaam beneden op aarde het Hoofd boven in de hemel. Wanneer zal ik verenigd zijn met Hem, Die mijn Hoofd is? Wanneer komt Hij? Hij voedt het lichaam wel met Woord en sacrament, Hij openbaart Zich Zelf, zeker. Maar het levend lid wil meer, verlangt naar meer. Naar Hem Zelf. Om Hem altijd ten volle te genieten en te kennen en te verheerlijken. Een levend lid: kent Jezus als Heere, dient Zijn lichaam op aarde en verlangt naar haar Hoofd.

Amen